

283

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1939 r.

o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w związku z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zmienionego art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 20, poz. 169) wraz z późniejszymi zmianami — stosuje się do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, którzy ze służby państwowej w b. Republice Czeskosłowackiej oraz na byłych kolejach państwowych lub na kolejach pod zarządem państwowym b. Republiki Czeskosłowackiej zostali przyjęci do służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe”, jeżeli dalsze przepisy rozporządzenia niniejszego nie stanowią inaczej.

§ 2. (1) Pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, określonym w § 1, zalicza się do wysługi emerytalnej:

1) okres pracy w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” o charakterze prywatnoprawnym od dnia 1 października 1938 r. do czasu mianowania pracownikiem etatowym, zaliczenia w poczet pracowników stałych lub do czasu przyjęcia do służby przygotowawczej na stanowisko etatowe;

2) pełną liczbę lat służby, podlegających zaliczeniu według przepisów emerytalnych dla funkcjonariuszów państwowych b. Republiki Czeskosłowackiej, dla pracowników kolei państwowych i dla pracowników kolei, które pozostawały pod zarządem państwowym b. Republiki Czeskosłowackiej, obowiązujących w tym państwie w dniu 30 września 1938 r., z zastrzeżeniem, że sposób zaliczenia nie może być korzystniejszy, niż w służbie na Polskich Kolejach Państwowych;

3) okres pełnienia, na zlecenie władz państwowych polskich, czynności przełożonego gminy, jednak nie dłużej jak do dnia 31 grudnia 1939 r.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia wdowom i sierotom, pozostałym po pracownikach zmarłych w służbie czynnej.

§ 3. (1) Minister Komunikacji może zaliczyć pracownikom, określonym w § 1, do wysługi emerytalnej w całości lub części:

1) okresy nie objętej § 2 ust. (1) pkt 2) służby państwowej, kolejowej, samorządowej lub wojskowej w b. państwie zaborczym lub b. Republice Czeskosłowackiej, z wyjątkiem obowiązkowej służby wojskowej;

2) czas pracy w organizacjach, mających na celu przyłączenie poszczególnych ziem do Państwa Polskiego, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 listopada 1918 r.;

3) czas pracy nauczycielskiej w polskich szkołach prywatnych;

4) czas pracy zawodowej, jeżeli praca ta dała kwalifikacje i doświadczenie, uzdolniające do pełnienia służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” na zajmowanym stanowisku.

(2) Przepisy ust. (1) stosuje się odpowiednio przy wymiarze zaopatrzenia wdowom i sierotom, pozostałym po pracownikach, zmarłych w służbie czynnej.

§ 4. Zaliczenie służby lub pracy stosownie do § 2 i 3 może nastąpić pod warunkiem popartej dokumentami zgłoszenia, dokonane go najpóźniej do dnia 31 grudnia 1941 r.

§ 5. (1) Osoby, którym pensja, renta, zaopatrzenie wypadkowe lub dar z łaski zostały przyznane przed dniem 31 grudnia 1938 r. przez władze kolejowe b. Republiki Czeskosłowackiej, a które wykazały się posiadaniem obywatelstwa polskiego na podstawie art. 2-a lub art. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego w brzmieniu dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) i z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585), otrzymują zaopatrzenie, odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek lub dar z łaski w wysokości 75% świadczenia przyznanego im przez wspomniane władze, po przeliczeniu należności na walutę polską według stosunku ustalonego w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przeliczeniu zobowiązań opiewających na walutę czeskosłowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Prawo do zaopatrzenia, odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek lub daru z łaski, przewidziane w ust. (1), powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który wła-

dze kolejowe b. Republiki Czeskosłowackiej wypłaciły pensję, rentę, zaopatrzenie wypadkowe lub dar z łaski po raz ostatni, jednak nie wcześniej niż od dnia 1 października 1938 r.

§ 6. (1) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Minister Komunikacji będzie władny:

1) podwyższać zaopatrzenie, dar z łaski lub odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek osobom, określonym w § 5 ust. (1), do wysokości 100% świadczenia, ostatnio wypłacanego im przez władze kolejowe b. Republiki Czeskosłowackiej;

2) przyznawać zaopatrzenie lub odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek tym osobom, które w myśl kolejowych przepisów emerytalnych czeskosłowackich nabyły prawo do pensji, renty lub zaopatrzenia wypadkowego, a którym świadczenia te nie zostały przyznane przed dniem 31 grudnia 1938 r., jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo polskie. Wysokość zaopatrzenia lub odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek nie może przekraczać w tym przypadku normy, do jakiej miały prawo wspomniane osoby według kolejowych przepisów emerytalnych czeskosłowackich oraz norm, ustalonych w § 5.

(2) Do osób, otrzymujących zaopatrzenie lub odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek,

określone w § 5 lub ust. (1) paragrafu niniejszego, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 20, poz. 169) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 7. (1) Kwoty, wypłacone przez „Polskie Koleje Państwowe” osobom, określonym w § 5, przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, zostaną zaliczone na poczet zaopatrzenia, odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek lub daru z łaski, należnych na podstawie rozporządzenia niniejszego.

(2) Osoby, o których mowa w § 5 i 6, mogą pobierać równocześnie zaopatrzenie i odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Komunikacji: *Ulrych*